

ORSZÁGGYŰLÉS HIVATALA

Érkezett: 2023 DEC 13.

Kövér László
az Országgyűlés elnöke részére
B u d a p e s t

Iktatószám:

Tisztelt Elnök Úr!

Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat (a továbbiakban: HHSZ) 137/A. § (1) bekezdése alapján iromány-nyilvántartásba vétel céljából megküldöm az internetes közvetítő szolgáltatások egyes szabályairól szóló törvényjavaslatnak (T/6064. szám) a HHSZ 46. § (10) bekezdése alapján megszerkesztett egységes javaslattervezetéhez készített indokolást.

Budapest, 2023. december „ ”

Tisztelettel:

Dömötör Csaba

**Előterjesztői indokolás
az internetes közvetítő szolgáltatások egyes szabályairól szóló
2023. évi ... törvényhez**

Általános indokolás

Ez az indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, továbbá a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés *a)* pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A törvényjavaslat célja, hogy a vonatkozó európai uniós jogforrás, a digitális szolgáltatások egységes piacáról és a 2000/31/EK irányelv módosításáról szóló, 2022. október 19-i (EU) 2022/2065 európai parlamenti és tanácsi rendelet (digitális szolgáltatásokról szóló rendelet, a továbbiakban: Rendelet) magyar tagállami alkalmazását és érvényesítését szolgálja. Ennek érdekében a Rendelet a magyar jogrendszerrel összhangban lévő alkalmazásához, végrehajtásához szükséges kiegészítő rendelkezéseket, illetve a Rendelet értelmében tagállami hatáskörben megalkotandó részletszabályokat tartalmaz. A törvényjavaslat a Rendelet közvetlen hatályára és közvetlen alkalmazhatóságára figyelemmel, garanciális, a Rendelet végrehajtásához elengedhetetlenül szükséges – jellemzően eljárásjogi – rendelkezéseket állapít meg, ezáltal biztosítva, hogy a Rendelet személyi hatálya alá tartozó szolgáltatók, a közvetítő szolgáltatók határon átnyúló tevékenységére vonatkozó egységes uniós előírások hazánkban a Rendelet jogintézményeivel összhangban érvényre jussanak és érvényesíthetők legyenek.

A Rendelet megalkotását az Európai Bizottság azzal a céllal kezdeményezte, hogy a jogszabály biztosítsa a belső piacon az innovatív digitális szolgáltatásnyújtás lehető legjobb feltételeit, hozzájáruljon az online biztonsághoz és az alapvető jogok védelméhez, valamint megbízható és tartós irányítási struktúrát hozzon létre a közvetítő szolgáltatók hatékony felügyeletére.

Ezen célokat a Rendelet új jogintézmények bevezetésével is szolgálja. Ilyen például a jogellenes tartalmak jelzésére szolgáló bejelentési-cselekvési mechanizmusok, illetve a belső panaszkezelési rendszer kialakítására vonatkozó kötelezettség, és ezzel összefüggésben a peren kívüli vitarendezés lehetővé tétele. A felhasználók védelmét szolgálja továbbá a megbízható bejelentő jogintézményének létrehozása.

A Rendelet betartása felügyeletének tagállami letéteményesei a digitális szolgáltatási koordinátorok. A magyarországi digitális szolgáltatási koordinátor kijelölésére sarkalatos törvényben, a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvényben (a továbbiakban: Mttv.) került sor, amely tagállami koordinátorként a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóságot (a továbbiakban: Hatóság vagy NMHH) jelölte ki. E törvény tartalmazza a digitális szolgáltatási koordinátor egyes eljárásainak jogállami biztosítékait és kereteit, továbbá garanciális szabályait, valamint egyértelműsíti, hogy a Hatóságon belül, annak önálló hatáskörű szervei közül a Hatóság Elnöke gyakorolja az e hatáskörből eredő feladatokat.

A törvényjavaslat a digitális szolgáltatási koordinátor hatósági eljárásainak alapvető szabályai, illetve meghatározott eljárásaira vonatkozó speciális rendelkezések mellett szabályozza a más tagállambeli koordinátorokkal és az érintett magyar hatóságokkal való kapcsolattartás, együttműködés alapvető szabályait is. A törvényjavaslat a Rendelet jogintézményeivel összefüggésben rendezi a peren kívüli vitarendezési testületek és a megbízható bejelentők tanúsításával, nyilvántartásával kapcsolatos főbb szabályokat, továbbá a peren kívüli vitarendező testületek tekintetében a Rendeletben felállított keretek között a vitarendezési eljárás főbb szabályait is megállapítja, valamint a felhasználók védelmének és érdekérvényesítésének elősegítése érdekében létrehozza az Online Platform Vitarendező Tanácsot, amely a Hatóság mellett működő, független peren kívüli vitarendező testület.

Törvényi szintű szabályozást nem igénylő részletszabályok kidolgozására a törvényjavaslat felhatalmazása alapján NMHH rendeletben kerül sor.

Részletes indokolás

1. §

A törvényjavaslat hatálya egyrészt a Magyarországon letelepedett közvetítő szolgáltatókra terjed ki, másrészt a Rendelet 2. cikkében meghatározott rendelkezések alapján kiterjed azon közvetítő szolgáltatásokra is, melyeket Magyarország területére nyújtanak. A szakasz emellett meghatározza a törvényjavaslat Rendelethez való viszonyát.

2. §

Az értelmező rendelkezések körében a törvényjavaslat meghatározza a digitális szolgáltatásokra vonatkozó szabály fogalmát, annak érdekében, hogy egyértelmű legyen azon szabályok köre, amelyek jogalkalmazási eljárás alapját képezhetik. E körbe a Rendelet, a törvényjavaslat és a törvényjavaslat felhatalmazása alapján a törvényjavaslat végrehajtása tárgyában kibocsátott jogszabály, valamint az Elnök, mint digitális szolgáltatási koordinátor hatósági határozata, illetve a közvetítő szolgáltatóval köthető hatósági szerződés is beletartozik, ezáltal biztosított a jogalkalmazói döntések betartásának felügyelete, az azokban meghatározott kötelezettségek teljesítésének ellenőrzése.

A szakasz a Rendelet szolgáltatás-fogalmaira utalással meghatározza a közvetítő szolgáltató fogalmát, emellett egyértelműsíti, hogy a digitális szolgáltatásokkal összefüggő fogalmak tekintetében a Rendelet vonatkozó fogalom-meghatározásai az irányadók.

3. §

E szakasz a Rendelettel összhangban rögzíti, hogy a közvetítő szolgáltatók kötelesek a jogsértő tartalom eltávolítására, amennyiben annak jogsértő jellegéről tudomást szereznek.

A Rendelet 54. cikke értelmében a szolgáltatás igénybe vevői kártérítési igénnyel léphetnek fel a közvetítő szolgáltató ellen a Rendelet megszegése miatt felmerülő károk tekintetében. A törvény

kiemeli, hogy a kártérítési kérdésekben, illetve jogvitákban a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény vonatkozó szabályai irányadóak.

Különösen fontos szabályt rögzít a törvény 3. § (3) bekezdése, kiemelve azon eseteket, amikor a szolgáltatás igénybe vevője jogosult polgári bírósághoz fordulni. Emellett a törvényjavaslat rögzíti, hogy, ha a Magyarországon letelepedett közvetítő szolgáltató szerződési feltételei, valamint a bejelentési és cselekvési mechanizmusával összefüggő döntése, illetve intézkedése nem felel meg a Rendelet szabályainak, a szolgáltatás igénybe vevője általános hatósági felügyeleti eljárás megindítása iránti kérelmet nyújthat be az Elnökhöz, mint digitális szolgáltatási koordinátorhoz.

4. §

A Rendelettel összhangban, a törvényjavaslat előírja, hogy a Magyarország területén letelepedett közvetítő szolgáltatók felügyeleti díj megfizetésére kötelezettek. A felügyeleti díj célja, hogy biztosítsa az Elnöknek az e törvényjavaslat és a Rendelet szerinti hatósági tevékenységével összefüggésben felmerült költségeit. A felügyeleti díjra, így annak megfizetésére és felhasználására az Mttv. szabályai irányadóak. Kiemelt jelentőséggel bír, hogy a törvényjavaslat csak a felügyeleti díj maximális mértékét szabályozza, az Elnök a felügyeleti díj konkrét mértékét, megfizetésének módját és feltételeit rendeletben határozza meg. A törvényjavaslat szabályozza a felügyeleti díj fizetésének kötelezettsége alóli mentesülést is.

5. §

A digitális szolgáltatási koordinátor hatósági eljárásai vonatkozásában a törvényjavaslatban és a Rendeletben foglalt eltérésekkel az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény szabályait (a továbbiakban: Eht.) kell alkalmazni. Amennyiben az adott eljárásjogi kérdést sem a törvény, sem a Rendelet, sem az Eht. nem rendezi, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) szabályait kell alkalmazni, ugyanis az Eht. a hatósági eljárások tekintetében az Ákr.-t háttérjogszabályként rendeli alkalmazni.

A hatósági eljárásjog világos, garanciális, ügyfélbarát és hatékony jogérvényesítést lehetővé tevő jogi rezsimit jelent, amely rendezi a hatóság és a külső jogalany (ügyfél) teljes jogviszonyrendszerét, a kezdettől a lezárásig az eljárás teljes menetét, rendjét, az ügyfelek számára garanciát jelentő intézményeket, és az ügyfelek közhatalommal szembeni jogvédelmét biztosító alanyi jogokat, továbbá tartalmazza a jogorvoslati szabályokat.

A törvényjavaslat 3. alcíme azt a szabályozási megoldást követi, hogy amennyiben a Rendeletből következően szükséges vagy egyébként a közvetítő szolgáltatások sajátosságai alapján az Eht. adott eljárásjogi jogintézményének és szabályozásának alkalmazása a joggyakorlatban értelmezési, jogalkalmazási kérdéseket vethet fel, akkor az adott jogintézményt külön szabályozza (például eljárási bírság).

Az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban: Eüsztv.) alapján – az Eüsztv. 9. § (1) bekezdésben meghatározott eseteken túl – kizárólag törvényjavaslatban meghatározott esetekben kötelezhető az ügyfél

elektronikus kapcsolattartásra. Annak érdekében, hogy a digitális szolgáltatási koordinátor eljárása elektronikus úton legyen lefolytatható azon közvetítő szolgáltatók esetében is, amelyek jogállásukból eredően az Eüsztv. alapján nem kötelesek elektronikus ügyintézésre, általánosan rögzíti a törvény a Magyarországon letelepedett közvetítő szolgáltatók vonatkozásában az elektronikus kapcsolattartást.

A Hatóság a törvényjavaslat alapján elektronikus űrlapokat fejleszt ki és tesz elérhetővé, a törvény és a Rendelet, valamint a digitális szolgáltatásra vonatkozó egyéb szabályok alapján fennálló, előírt adatszolgáltatások ezek használatával teljesítendőek. Az adatszolgáltatást a törvényjavaslat 12. §-a szabályozza.

A törvényjavaslat szerinti hatósági ügyek ügyintézési határideje kilencven nap, amit a törvényjavaslat és a Rendelet szerinti ügyek összetettsége, adott esetben az Európai Bizottsággal és a Testülettel való információcsere, együttműködés időigénye indokol.

6. §

A szakasz az Elnök külföldi és belföldi együttműködésének kereteit szabályozza. Nemzetközi vonatkozásban a más tagállambeli digitális szolgáltatási koordinátorok, az Európai Bizottság és a Testület együttműködésének és a velük való információcsere alapvető szabályait határozza meg, különösen a Rendelet 57-58. cikkével összefüggésben.

Az Elnök a Rendelet és e törvényjavaslat szerinti feladatainak ellátása érdekében az Eht. szabályai szerint együttműködik továbbá a versenyhatósággal, a fogyasztóvédelmi hatósággal és az adatvédelmi hatósággal. A Gazdasági Versenyhivatallal való együttműködés a digitális szolgáltatási piaci gazdasági verseny vonatkozásai tekintetében, illetve az irányadó hatásköri szabályoknak megfelelően a digitális szolgáltatások felhasználóit érintő egyes fogyasztóvédelmi kérdésekben merülhet fel, továbbá a fogyasztóvédelmet érintő egyes kérdésekben az általános fogyasztóvédelmi hatósággal való együttműködés is indokolt. A digitális szolgáltatások piacával kapcsolatos adatvédelmi kérdésekben a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatósággal történő együttműködésre kerül sor az Eht. szabályai szerint.

A belföldi együttműködés az elektronikus hírközlési ágazatban alkalmazott és a gyakorlatban bevált szabályozás alapján történik. E szabályozás alapján a hírközlési ágazatban ezen együttműködések részletszabályait megállapodásban rögzítik a felek, ebből következően a digitális szolgáltatások tekintetében is e formában kerül kialakításra a kooperáció kerete a verseny-, a fogyasztóvédelmi és az adatvédelmi hatósággal.

7. §

A szakasz a titokvédelem speciális szabályait tartalmazza az Elnök hatósági eljárásai vonatkozásában. Az Ákr. alapján az Elnöknek az eljárás tartama alatt gondoskodnia kell arról, hogy a törvény által védett titok ne kerüljön nyilvánosságra, ne juthasson illetéktelen személy tudomására, és ezáltal a személyes adatok védelme biztosított legyen. Ennek garanciális érvényesülése érdekében a hatósági eljárási jogviszony alanyai az egyes adatok tekintetében kérhetik az iratokba való betekintés, illetve az azokról történő másolat vagy feljegyzés készítésének korlátozását, tehát az adatok zárt kezelését.

Az iratok zárt kezelése csak a közérdekből nyilvános, illetve jogszabályban meghatározottak szerint, egyébként törvény által védett titoknak nem minősíthető adatok esetén nem kérhető.

Az Ákr. vonatkozó, 28. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezéshez képest a törvényjavaslat a digitális szolgáltatásokkal kapcsolatos ügyekben a zártan kezelhető adatok csoportját – az eljárások sajátosságaihoz igazodóan – tágabban határozza meg, kiterjesztve a védelem lehetőségét (a közérdekből nyilvános, illetve jogszabályban meghatározottak szerint egyébként törvény által védett titoknak nem minősíthető adatok kivételével) a törvény által védett titokra, egyéb méltányolható érdekre, továbbá jelentős, piaci versennyel összefüggő szempontokra is.

Amennyiben az ügyfél, illetve az eljárás egyéb résztvevője által az Elnökhöz előterjesztett beadvány olyan adatokat is tartalmaz, amelyek zárt kezelését az ügyfél vagy az eljárás egyéb résztvevője szükségesnek tartja, kötelesek olyan iratváltozatot is készíteni, amelyben nem szerepelnek a zártan kezelendő adatok. Az Elnök mérlegelése alapján lehetősége van a zártan kezelt adatok megismerésére más közigazgatási hatóságnak, illetve állami szervnek két feltétel megvalósulása mellett. Egyrészt a megismerés e szerveknek csak az adott hatósági ügy tárgyával kapcsolatos tevékenységeik ellátásához szükséges mértékű lehet, másrészt pedig biztosítaniuk kell, hogy az átadott adatok legalább olyan védelemben részesüljenek, mint az Elnöknél.

A hatósági eljárásban biztosítandó iratbetekintési jogra figyelemmel a Hatóság kivonatot készít az eljárás során keletkezett iratokról. A kivonat megfelel a vonatkozó jogszabályok által meghatározott tartalmi és formai követelményeknek, ugyanakkor természetesen nem tartalmazza azokat az adatokat, amelyek zárt kezelését kérte az ügyfél vagy az eljárás egyéb résztvevője, illetve semmilyen következtetés sem vonható le azok tekintetében.

Amennyiben az eljárás folyamán a törvényjavaslatban meghatározott okból a zárt adatkezelés feloldása válik szükségessé, az Elnök felhívhatja az ügyfelet és az eljárás egyéb résztvevőjét a zárt adatkezelés feloldására. A feloldás elmaradása esetén az Elnök bíróság előtt halasztó hatályú jogorvoslati kérelemmel (keresettel) támadható végzésben elrendelheti a zárt adatkezelés feloldását, ha az Elnök eljárásához vagy az ügyféli jogérvényesítés szempontjából ez feltétlenül szükséges. A bíróság a végzés felülvizsgálata tárgyában harminc napon belül dönt.

8. §

A szakasz a Rendelet 52. cikke szerinti eljárási bírságra vonatkozó kiegészítő szabályokat tartalmazza. Az eljárási bírság a Rendelet 52. cikk (3) bekezdés második mondatában hivatkozott, az eljárás lefolytatását akadályozó magatartások szankciója, a törvény a magyar jogrendszernek és jogi fogalmaknak megfelelően sorolja fel a bírságható magatartásokat, példálózó jelleggel.

Eljárási bírsággal mindazon személyek sújthatók, akikre vonatkozóan az Elnök eljárásában kötelezettséget állapíthat meg, így az ügyfél, az eljárás egyéb résztvevője, illetve bármely személy, aki a tényállás tisztázása során közreműködésre kötelezett.

Az eljárási bírság árbevételhez, forgalomhoz igazodó 1%-os maximuma megegyezik a Rendeletben előírt maximális aránnyal. A törvény kiegészítő bírságmaximumokat tartalmaz arra az esetre, amennyiben az árbevételi, forgalmi adatok nem állnak rendelkezésre.

Az adatszolgáltatási bírsághoz 12. § (10) bekezdés és a speciális, cselekvési tervhez kapcsolódó anyagi jogi bírsághoz 16. § (14) bekezdés hasonlóan az eljárás bírság esetében is tartalmazza a törvény a vezető tisztségviselő szankcionálásának jogintézményét.

9. §

Az Elnöknek lehetősége van arra, hogy a folyamatban lévő ügyben ideiglenes intézkedést rendeljen el, amennyiben a digitális szolgáltatás igénybe vevőinek széles körét érintő súlyos és közvetlenül fenyegető károk kockázatának elhárítása ezt indokolja és szükségessé teszi. Az ideiglenes intézkedés tartalma a szolgáltatásnyújtás feltételei vagy kötelezettségek meghatározására terjed ki, emellett a törvényjavaslat lehetővé teszi egyéb, az ügghöz igazodó intézkedés elrendelését is, amely intézkedésnek szintén a digitális szolgáltatással kell összefüggésben állnia.

Az intézkedés időbeli hatálya legfeljebb kilencven nap, ezen belül pedig az eljárás végleges lezárásáig tart. Utóbbi időtartam is lerövidülhet, mivel az Elnök – akár hivatalból, akár kérelemre – visszavonhatja az intézkedést. Az intézkedés módosítására is lehetőséget biztosít a törvény, ami alapvetően a szolgáltatásnyújtás feltételeinek megváltoztatását, vagy az elrendelt kötelezettségek megváltoztatását jelenti. A törvényjavaslat azonban nem korlátozza azt, hogy az Elnök az intézkedés módosítása körében az eredetileg meghatározott szolgáltatásnyújtási feltételek mellett kötelezettséget is elrendeljen, vagy az eset körülményeihez igazoldóan további intézkedéssel egészítse ki az eredetileg elrendelt ideiglenes intézkedést.

Az Elnök ideiglenes intézkedést elrendelő végzése közigazgatási perben támadható meg, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény szerinti általános keresetindítási határidőben (harminc nap). A bíróság az ügyben tizenöt napon belül határoz.

Az ideiglenes intézkedés iránti kérelem elutasítása esetén az Elnök az elutasítás indokait az eljárást lezáró érdemi döntésében rögzíti, így az elutasítás csak az érdemi döntés elleni keresetben támadható.

Az Elnök e törvényjavaslat szerinti ideiglenes intézkedését meg kell különböztetni az Ákr. által szabályozott ideiglenes intézkedéstől, figyelemmel arra, hogy az más tartalmú, eljárás hatáskörű jogintézmény. A két intézmény lényegét összevetve az alábbiak állapíthatók meg:

a) Az Ákr.-ben szabályozott ideiglenes intézkedés lényege, hogy azt az ideiglenes intézkedést, amelynek hiányában a késedelem elháríthatatlan kárral, veszéllyel vagy a személyiségi jogok elháríthatatlan sérelmével járna, a hatáskörrel és illetékességgel nem rendelkező hatóság hivatalból köteles megtenni. Az ideiglenes intézkedésről szóló végzés alapján a joghatósággal és hatáskörrel rendelkező illetékes hatóság felülvizsgálja a végzést és a végzés szerinti intézkedést, és amennyiben úgy ítéli szükségesnek, megteszi a hatáskörébe tartozó intézkedést.

b) Az előbbiektől eltérően az e törvényben rögzített ideiglenes intézkedést a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Elnök rendeli el, és az konkrétan az adott ügyben szereplő ügyfél szolgáltatásnyújtásának feltételei megállapítására, a szolgáltatásnyújtással összefüggő kötelezettség megállapításra irányulhat. Mindezeket túl az Elnök az egyedi ügy tényállásának, körülményeinek mérlegelése alapján az ügyfél szolgáltatásnyújtásával összefüggésben más tartalmú ideiglenes

intézkedést is elfogadhat. Az intézkedés indokoltságának, szükségességének vizsgálatát pedig a bíróság végzi.

10-11. §

A törvényjavaslat 4. alcíme az általános eljárásjogi szabályokat követően az Elnök egyes eljárásainak szabályait tartalmazza. A 10. § a magyar joghatóság alá tartozó szolgáltatók felügyeletére vonatkozó szabályokat, a panaszok benyújtására vonatkozó rendelkezéseket, a 11. § a társhatósági vagy a Testülettől érkező felkérések, valamint a hivatalból tapasztalt, a Rendeletet érintő jogsértések vizsgálatának kérdését rendezi. Az egyes eljárásokat szabályozó cím részét képezik továbbá az adatszolgáltatási eljárásra (12. §) és a speciális nyilvántartásba vételi, nyilvántartás-vezetési, tanúsítási eljárásokra vonatkozó rendelkezések (13-15. §).

A 10-11. § tekintetében kiemelendő, hogy a hatósági felügyelet a jogérvényesítésnek az a formája, amelynek körében a közigazgatási szerv egyrészt a hatósági ellenőrzési jogkörével folyamatosan figyelemmel kíséri, ellenőrzi az önkéntes jogkövetéssel érvényesülő közigazgatási jogi normák és a hatósági döntések (címezettek általi) teljesítését. Másrészt a hatósági felügyeleti tevékenység dogmatikai összetételének jellemzői alapján a hatósági ellenőrzés mellett a hatóság ellátja, érvényesíti a jogszabályokban biztosított felügyeleti jogkörét, azaz alkalmazza a felügyeleti eszközrendszert. A hatósági felügyelet keretében a hatóság tehát hatósági ellenőrzést végez és amennyiben az ellenőrzés eredményeként jogszabálysértést állapít meg, alkalmazza a hatáskörébe utalt felügyeleti jogkört. Az ellenőrzést követően alkalmazható felügyeleti jogkör általános intézményei különösen:

- a) Esetleges jogszabályi felhatalmazás alapján azonnal végrehajtható hatósági intézkedés.
- b) Hivatalból hatósági eljárásindítás és annak eredményeként hatósági határozat meghozatala (például jogszerű állapot helyreállítása, jogszabálysértő állapot megszüntetése).
- c) Ha a hatósági ellenőrzés során megállapított jogszabálysértés tekintetében a hatóság nem rendelkezik hatáskörrel, akkor megkeresi az intézkedésre, eljárásra hatáskörrel rendelkező szervezetet és annak eljárását kezdeményezheti (eljárást kezdeményező aktus).
- d) Szankcióalkalmazás. A hatóság megállapítja a jogszabálysértésért való felelősséget vagy intézkedik annak – más szerv általi – megállapítása iránt:
 - da) alkalmazza a hatáskörébe utalt szankciókat: például speciális anyagi jogi szankciót szab ki (lásd a törvény 16. §-át),
 - db) ha nincs hatásköre a szankció alkalmazására, illetve a jogsértés jellege, súlya más szankció alkalmazását teszi szükségessé, más (például szabálysértési, büntető-, polgári vagy egyéb) eljárást kezdeményezhet.

A hatósági felügyelet tehát elméleti alapon leegyszerűsítve a hatósági ellenőrzés eszközrendszere és az ellenőrzés eredményeként megállapított jogszabálysértés esetén hatósági intézkedés vagy jogalkalmazási aktus meghozatala, azon belül különösen szankcióalkalmazás.

A hatósági felügyeletet szervezeti szempontból megközelítve megállapítható, hogy a hatósági ellenőrzés lefolytatása és a felügyeleti jogkör alkalmazása elválhat egymástól. A hatósági ellenőrzést minden esetben az Ákr. szervei hatálya alá tartozó hatóság gyakorolja, ha azonban az ellenőrzés eredményeként jogszabálysértést tapasztal, akkor a felügyeleti jogkört ugyan alapesetben az ellenőrzést végző hatóság alkalmazza, de azt gyakorolhatja:

a) a jogszabálysértés tekintetében hatósági hatáskörrel rendelkező (az ellenőrzést végző hatósághoz képest) más hatóság, illetve

b) az Ákr. szervei hatálya alá nem tartozó szervezet (például bíróság) is.

A 10-11. § szerinti általános hatósági felügyelet tárgya a digitális szolgáltatásra vonatkozó szabályban foglaltak közvetítő szolgáltatók általi betartásának vizsgálata. A törvényjavaslat értelmező rendelkezése értelmében digitális szolgáltatásra vonatkozó szabály e törvény, annak felhatalmazása alapján a törvény végrehajtása tárgyában kibocsátott jogszabály, a digitális szolgáltatásra vonatkozó, közvetlenül alkalmazandó európai uniós jogi aktus, az Elnök határozata és az Elnök által az ügyféllel kötött hatósági szerződés.

A felügyelt szolgáltatók körébe azon személyek, szervezetek tartoznak, akik a letelepedésük (székhelyük) helye alapján, vagy a Rendelet 56. cikk (6) és (7) bekezdése szerint magyar joghatóság alá tartoznak. A letelepedés, székhely helye szerinti felügyeleti hatáskör a törvény 1. §-a mellett a Rendelet 56. § (1) bekezdésén alapul. A felügyeleti hatáskör nem terjed ki azon közvetítő szolgáltatókra és Rendeletbeli szabályokra, amelyek felügyeletére az Európai Bizottság rendelkezik hatáskörrel. Az online óriásplatformot (VLOP), illetve a nagyon népszerű online keresőprogramot (VLOSE) üzemeltető szolgáltatókra a rendszerszintű kockázatok kezelése érdekében a Rendelet speciális kötelezettségeket állapít meg, e szabályok felügyeletére a Bizottság hatásköre kizárólagos. A Bizottság felügyeli továbbá a Rendelet III. fejezete 5. szakaszában meghatározottaktól eltérő szabályainak betartását az online óriásplatformot és a nagyon népszerű online keresőprogramot üzemeltető szolgáltatók tekintetében. A Rendelet 56. cikk (4) bekezdése értelmében a Bizottság utóbbi felügyeleti hatásköre ugyanakkor nem kizárólagos, bizottsági eljárás hiányában a tagállami digitális szolgáltatási koordinátor is eljárhat.

A felügyeleti eljárás panasz alapján, más tagállam digitális szolgáltatási koordinátorának vagy a Digitális Szolgáltatások Európai Testületének felkérése alapján vagy hivatalból indulhat.

Az Elnök általános hatósági felügyeleti hatáskörét az Eht. vonatkozó szabályai szerint gyakorolja. Így a Rendelet 51. cikk (1) bekezdése szerinti vizsgálati hatáskörök gyakorlására az elektronikus hírközlési ügyekben alkalmazott tényállás-tisztázási eljárási eszközrendszer megfelelő alkalmazását írja elő a törvény.

A törvényjavaslat a Rendelet 53. cikkével összefüggésben tartalmazza a jogsértések tárgyában benyújtható panaszokra vonatkozó rendelkezéseket. Ha a panasz a közvetítő szolgáltatónak valamely jogsértő tartalomra (ideértve a szolgáltató szerződési feltételeivel össze nem egyeztethető tartalmat is) vonatkozó felhasználói bejelentés tárgyában hozott döntése ellen irányul, a panaszosnak a hatósági eljárás megindítása előtt igénybe kell vennie, ki kell merítenie a szolgáltató belső panaszkezelési

rendszere szerinti eljárási és jogorvoslási lehetőségeket. Ha a panaszos a panasz megtétele előtt nem merítette ki a szolgáltató belső panaszkezelési rendszere szerinti jogorvoslási lehetőséget, az Elnök levélben tájékoztatja a panaszost az eljárási feltételről.

Ha a Rendelet vagy a törvény szabályai alapján az Elnök nem rendelkezik joghatósággal a felügyeleti eljárás megindítására, azonban a panasz alapján a Rendelet szabályainak megsértése valószínűsíthető, akkor a Rendelet 53. cikke alapján a panaszt a megsértett jogszabályi rendelkezés megjelölésével, a vizsgálatában feltárt tényekkel és adatokkal, a jogszabálysértés indokaival és az ügyre vonatkozó véleményével együtt továbbítja a közvetítő szolgáltató letelepedési helye szerinti, joghatósággal rendelkező digitális szolgáltatási koordinátornak vagy a Bizottságnak.

12. §

A szakasz az adatszolgáltatási eljárás szabályait tartalmazza. A törvényjavaslat a Rendelet 51. cikk (6) bekezdésében írt szabályozási felhatalmazás alapján, az 51. cikk (1) bekezdése szerinti vizsgálati hatáskörök és az Elnök megfelelő feladatellátásának biztosítása érdekében rendezi az adatszolgáltatási eljárás garanciális szabályait.

A törvényjavaslat az adatszolgáltatással kapcsolatban rögzíti, hogy az Elnök hatósági határozatával kötelezheti a Magyarországon letelepedett, illetve a Rendelet 56. cikk (6) és (7) bekezdése szerint Magyarország joghatósága alá tartozó közvetítő szolgáltatót olyan adatok szolgáltatására, amelyek az Elnök hatósági és nem hatósági hatáskörébe utalt feladatok ellátásához szükségesek. E szakasz szerinti adatszolgáltatási kötelezettség előírása önálló hatósági ügy, amelyben a hatósági eljárás tárgya maga az adatszolgáltatási kötelezettség előírása és teljesítése.

Azért szükséges az adatszolgáltatási kötelezettség tekintetében önálló hatósági hatáskört és ügytípust telepíteni, mert a Rendelet 51. cikk (1) bekezdése szerinti vizsgálati hatáskörök vonatkozásában elengedhetetlen az adott ügyfajtákhoz kapcsolódó adatok megismerése, értékelése, elemzése. Az előbbiekre tekintettel e rendelkezés feljogosítja az Elnököt, hogy önálló hatósági eljárásban kérjen adatot hatósági hatásköreinek gyakorlásához akkor is, ha az adott hatósági hatáskörben hatósági eljárás még nincs folyamatban.

Szintén adatszolgáltatási kötelezettség írható elő az Elnök nem hatósági ügyeinek, feladatainak megfelelő ellátásához is, így különösen az Európai Unió szerve vagy más tagállam digitális szolgáltatási koordinátora számára történő adatszolgáltatási vagy információátadási kötelezettség teljesítése érdekében.

A törvényjavaslat lehetőséget biztosít arra – a Rendelet 51. cikk (1) bekezdés a) pontjában foglaltakkal összhangban – hogy ne csak a digitális szolgáltatási piacon, hanem az ahhoz kapcsolódó más ágazatban tevékenységet végző vállalkozást is kötelezhessen adatszolgáltatásra.

Az Elnök indokolással ellátott megkeresésben kérheti a más tagállami digitális szolgáltatási koordinátorhoz benyújtott adatok átadását, amennyiben az érintett adat az Elnök uniós jog szerinti feladatainak teljesítéséhez szükséges és az adattal más tagállami szolgáltatási koordinátor

rendelkezik. Az Elnök biztosítja, hogy az átadott adatok legalább olyan védelemben részesüljenek, mint az átadó digitális szolgáltatási koordinátornál.

Az adatszolgáltatás teljesítése során az adatszolgáltató felelős az adat tartalmának megfelelőségéért, időszerűségéért, hitelességéért, pontosságáért, helyességéért. Amennyiben az adatszolgáltatásra kötelezett a határozatban foglaltakat nem vagy nem megfelelően teljesíti, az Elnök bírságot szabhat ki, az e körben kiszabható bírság összegének meghatározása során követendő mérlegelési szempontokat szintén rögzíti a törvényjavaslat.

E §-ban szabályozott adatszolgáltatási kötelezettség esetében – annak specialitásaira tekintettel – sajátos, önálló jogorvoslatot szabályoz a törvény.

Az adatszolgáltatás kötelezettség elmulasztása vagy nem megfelelő teljesítése esetében az Elnök a Rendelet szabályai alapján, a (9)-(10) bekezdésben meghatározott mértékű bírságot szab ki a közvetítő szolgáltatóval szemben, továbbá bírsággal sújthatja a jogsértő szolgáltató vezető tisztségviselőjét is. A bírság összegének meghatározása során az Elnök köteles mérlegelni és egymáshoz viszonyítani az ügy összes körülményeit, a jogsértő árbevételét, az adatszolgáltatás nem teljesítésével okozott hátrányok súlyát.

13-15. §

Az Elnök a peren kívüli vitarendezési testületekről, a megbízható bejelentőkről és az ellenőrzött kutatókról hatósági nyilvántartást vezet, amely nyilvántartások közhitelesnek minősülnek. E nyilvántartások konstitutív hatályúak, vagyis a bejegyzés, módosítás, törlés az ügyfél jogát keletkezteti, módosítja, vagy megszünteti. A §-ok szabályozzák a nyilvántartásba vett adatokban bekövetkezett változások bejelentésének kötelezettségét is. A 13-14. §-okkal összefüggő eljárások és a nyilvántartások vezetésének részletes szabályait NMHH rendelet állapítja meg.

A 13. § alapján a Rendelet 21. cikke szerinti peren kívüli vitarendezési testület kérelmére az Elnök hatósági határozatban tanúsítja és nyilvántartásba veszi a vitarendezési testületet, ha az bizonyította, hogy eleget tesz a Rendelet 21. cikkében, valamint az NMHH Elnökének rendeletében meghatározott feltételeknek. A peren kívüli vitarendezési testület a tanúsítást (és nyilvántartásba vételt) követően válik jogosulttá a tanúsítványban és a nyilvántartásban meghatározott tárgykörben indított jogviták bírósági eljáráson kívüli rendezésére.

A Rendelet 22. cikke szerinti azon bejelentőket, amelyek az online platformot üzemeltető szolgáltatóktól függetlenek, továbbá megfelelő szakértelemmel és hozzáértéssel rendelkeznek a jogellenes tartalom észlelése, azonosítása terén, valamint pontosan és tárgyilagosan tesznek bejelentéseket – kérelmükre – az Elnök határozatával megbízható bejelentővé minősíti és nyilvántartásba veszi.

A 15. § alapján, a Magyarországon letelepedett kutatót kérelmére az Elnök ellenőrzött kutatóként nyilvántartásba veszi, ha igazolja, hogy megfelel a Rendelet 40. cikk (8) bekezdésében meghatározott feltételeknek, továbbá a kutatás célja hozzájárul a Rendelet 34. cikk (1) bekezdése szerint meghatározott, az Európai Unióban felmerülő rendszerszintű kockázatok felderítéséhez, azonosításához és megértéséhez, valamint a 35. cikk szerinti kockázatcsökkentési intézkedések

megfelelőségének, hatékonyságának és hatásainak értékeléséhez. Az ellenőrzött kutatói státusz megkönnyíti a kutató számára, hogy az online óriásplatformot vagy nagyon népszerű online keresőprogramot üzemeltető szolgáltatók adataihoz hozzáférjen a Rendelet 40. cikke szerint.

16. §

A törvényjavaslat önálló alcímében és logikai rendszerben tartalmazza az Elnök által a jogsértővel szemben alkalmazható anyagi jogi jogkövetkezményeket. Ennek indoka egyrészt, hogy eleget tegyen a jogkövetkezmények és azon belül is kiemelten a közigazgatási anyagi jogi szankciókkal kapcsolatos jogszabályi és jogelméleti elvárásoknak, másrészt, hogy a jogállamiság és a jobbiztonság elveinek megfelelő modern és objektív szankciórendszert alakítson ki a Rendelet által szabott keretekre is figyelemmel.

A törvényjavaslat alapelvi szinten rögzíti, hogy a jogsértővel szemben alkalmazható jogkövetkezmények megállapítása körében minden esetben az arányosság és a fokozatosság elvének megfelelően kell eljárnia az Elnöknek, azaz a digitális szolgáltatási koordinátornak. A szankciórendszer eleget tesz továbbá a jogtudomány és a joggyakorlat, valamint a bírói ítélkezési gyakorlat által a szankcionáló normák tekintetében támasztott követelményeknek, elvárásoknak. Mindezzel együttesen pedig tág, ugyanakkor a jogállamiság és a jobbiztonság elveinek megfelelően körülhatárolt mérlegelési jogkört biztosít az Elnök számára.

A törvényjavaslatban foglalt jogkövetkezmények rendszere kettős alapon nyugszik, a felhívás és a szankció jogintézményének alkalmazhatóságán. A törvényjavaslat alapján ugyanis az Elnök nem ismételt (első alkalommal elkövetett) csekély súlyú jogsértés esetén jogosult – mérlegelési szempontok alkalmazása nélkül – végzésben felhívást kibocsátani a megsértett rend helyreállítására, a felhívás címzettje jogkövető magatartásának elérése érdekében, vagyis a jogalkalmazó a felhívásban figyelmezteti a jogsértőt magatartásának jogellenes mivoltára és határidőt szab a jogsértő magatartás megszüntetésére, a jövőbeni jogsértésektől való tartózkodásra, valamint a jogszerű magatartás tanúsítására. Ezt követően a felhívásban foglaltak be nem tartása esetén, vagy abban az esetben, ha a jogalkalmazó a felhívás alkalmazását nem tartja megfelelő eszköznek céljai elérésére (úgy ítéli meg, hogy a felhívás alkalmatlan, csupán késlelteti a rend helyreállítását), az Elnök a törvényjavaslat által szabályozott rendszerben szankció kiszabására jogosult.

A törvényjavaslat – alkalmazkodva a digitális szolgáltatások sajátosságaihoz – további változatos szankciótípusok alkalmazását teszi lehetővé. Így az Elnök a jogsértő magatartás tanúsítását megtilthatja, kötelezhet a jogsértés megszüntetésére, valamint a Rendelet, illetve e törvény céljainak megvalósítása érdekében kötelezettséget állapíthat meg, továbbá kötelezheti a közvetítő szolgáltatót a határozatban megszabott módon és ideig közleménynek vagy a határozatnak az internetes honlapja nyitóoldalán való közzétételére, vagy bírságot szabhat ki.

A szankció mértékének és típusának meghatározása körében a törvényjavaslat eleget tesz a közigazgatási anyagi jogi szankciót szabályozó jogszabályokkal szemben támasztott egyik legfőbb igénynek, mivel meghatározza a kötelezően értékelendő mérlegelési szempontok körét. Az Elnök így elsősorban a jogsértés súlyára, a jogsértés ismételtségére, folyamatosságára, időtartamára, a jogsértéssel elért vagyoni előnyre, valamint a jogsértéssel okozott érdeksérelemre, az érdeksérelemet

szenvedett és a veszélyeztetett személyek számára, illetve a jogsértéssel okozott kárra és a jogsértés piacra gyakorolt hatására tekintettel határozza meg az alkalmazandó szankciót, továbbá annak mértékét. Természetesen a törvényjavaslatban megjelenített szempontok mellett az Elnök az egyedi ügy sajátosságainak megfelelően más szempontokat is értékelhet.

A jogkövetkezmények szabályozásának körében a törvény az ügyféllel való együttműködés jegyében, a közérdek szempontjait is figyelembe véve lehetővé teszi, hogy az Elnök hatósági szerződés keretében rendezze a szolgáltatóval a jogsértéssel okozott következmények orvoslását.

Az Elnök szankcióalkalmazás alternatívájaként, a közérdek és az ügyfél érdekére figyelemmel az ügy előnyös, és hatékony rendezése érdekében a közvetítő szolgáltató által felajánlott önkéntes kötelezettségvállalást elfogadhatja és hatósági szerződés keretében kötelezővé teheti. A hatósági szerződéskötés kapcsolódhat a Rendeletben meghatározott azon esethez, mikor a közvetítő szolgáltató a Rendeletnek való megfelelés érdekében, önként, illetve az Elnök felkérésére cselekvési tervben fogadja el a jogsértés megszüntetéséhez szükséges intézkedéseket. Az Elnök a közvetítő szolgáltató által a cselekvési tervben felajánlott kötelezettségvállalást elfogadhatja és kötelezővé teheti, valamint e tárgyban az Eht. szabályai szerint hatósági szerződést köthet a közvetítő szolgáltatóval. Ha a közvetítő szolgáltató nem tesz eleget az Elnök felhívásának és nem készíti el a cselekvési tervet, illetve a cselekvési terv hiányos, nem bírálható el, vagy egyébként nem felel meg a digitális szolgáltatásra vonatkozó szabálynak, az Elnök határozatában megállapíthatja a cselekvési terv tartalmát. Az Elnök felhívására a cselekvési terv végrehajtásáról a szolgáltató jelentést tesz.

A cselekvési terv nem vagy nem megfelelő végrehajtása esetén az Elnök bírságot szabhat ki, vagy bírsággal sújthatja a közvetítő szolgáltató vezető tisztségviselőjét. A vezető tisztségviselő szankcionálása több ágazatban ismert és alkalmazott szankciótípus, melynek jogtudományi alapja a szervezet jogsértésének „beszámítása”, vagyis a vezető felelősségre vonása azon az elven, hogy ő képes hatni a szervezet működésére, így akár képes a jogsértés megakadályozására is.

Ha az Elnök úgy ítéli meg, hogy a jogsértést nem orvosolták, vagy folytatódik és súlyos károkat okoz, élet- és vagyónbiztonságot veszélyeztet, az Elnök – a bíróság döntése alapján – korlátozhatja a szolgáltatáshoz való hozzáférést, vagy a szolgáltatás felfüggesztésére kötelezheti a közvetítő szolgáltatót.

17. §

A Rendelet 21. cikke lehetővé teszi, hogy ha az online platformot üzemeltető közvetítő szolgáltató és a szolgáltatás igénybe vevője a szolgáltató belső panaszkezelési rendszere útján nem tudja rendezni a jogvitáját, az igénybe vevő a tanúsított és nyilvántartásba vett valamely peren kívüli vitarendezési testülethez fordulhasson. A szakasz a vitarendezési testületek működésére vonatkozó, a hazai jogrendszerhez igazodó részletszabályokat tartalmazza. Ennek keretében egyértelművé teszi, hogy a vitarendezési testület nem minősül közigazgatási szervnek, hatóságnak, nem rendelkezik bírósági vagy hatósági jogkörrel. A vitarendezési testületek eljárására, működésére vonatkozó részletes szabályok NMHH rendeletben kerülnek meghatározásra azzal, hogy a testület az ügyrendjét maga állapítja meg.

A vitarendezési testület Elnöknek történő jelentéstételi kötelezettsége a Rendelet 21. cikk (4) bekezdésén alapul, a vitarendezési testületek együttműködési kötelezettségének alapja pedig a joggyakorlat fejlesztése.

18-19. §

A Rendelet 21. cikke lehetővé teszi, hogy amennyiben az online platformot üzemeltető közvetítő szolgáltató és a szolgáltatás igénybe vevője nem tudják rendezni jogvitájukat a szolgáltató belső panaszkezelési rendszere útján, az igénybe vevő a 13. § szerint tanúsított, és nyilvántartásba vett valamely peren kívüli vitarendezési testülethez fordulhasson.

A vitarendezési testület működése szempontjából a törvény csak az eljárásra, működésre vonatkozó kereteket határozza meg, e keretek között a részletes szabályokat az NMHH Elnökének rendelete, továbbá a vitarendezési testület ügyrendje rendezi. Az Elnöknek történő jelentéstételi kötelezettség a Rendelet 21. cikk (4) bekezdéséből fakad, a vitarendezési testületek együttműködési kötelezettségének alapja pedig a joggyakorlat fejlesztése.

A vitarendezési testület eljárása nem hatósági eljárás, hatósági hatáskört e testület nem gyakorolhat. A vitarendezési testülethez benyújtott jogvitarendezési kezdeményezés vagy panasz tehát nem hatósági ügy.

A vitarendezési testület eljárása az online platform szolgáltatást igénybe vevő (kérelmező) kérelmére indul; fontos előfeltétele azonban az eljárás kezdeményezésének, hogy a kérelmezőnek elsőként igénybe kell vennie a Rendelet 20. cikke szerinti belső panaszkezelési eljárást. Ennek hiányában a vitarendezési testület tájékoztatja a kérelmezőt a fenti eljárási előfeltételről.

A vitarendezési testület tizenöt napon belül értesíti a kérelmezőt, ha a kérelme nyilvánvalóan alaptalan vagy nem tartozik a hatáskörébe, szükség szerint tájékoztatva a kérelmezőt a jogairól.

A vitarendezési testület eljárása során a vitás ügy egyezségeen alapuló rendezésének megkísérlésére törekszik, egyezség hiányában a jogvita érdemében kötelezést tartalmazó döntést hoz, amennyiben a szolgáltató alávetette magát a vitarendezési testület döntésének és a kérelem megalapozott volt. Abban az esetben, ha a szolgáltató nem ismeri el magára nézve kötelezőnek a vitarendezési testület döntését, a testület ajánlást tesz, amennyiben pedig a kérelem megalapozatlan, kérelmet elutasító döntést hoz. A kötelezést tartalmazó döntésben, illetve az ajánlásban foglaltak végrehajtásáról a közvetítő szolgáltatónak tájékoztatnia kell a vitarendezési testületet. Ha az abban foglaltakat figyelmen kívül hagyja, vagy azoknak nem tesz eleget, a vitarendezési testület felhívja a megfelelő magatartás tanúsítására, amelynek eredménytelensége esetén a vitarendezési testület nyilvánosságra hozza az ügyet, továbbá az Elnök részére készített éves jelentésében információt szolgáltat a jogvita részleteiről.

20. §

Az Online Platform Vitarendező Tanács (a továbbiakban: Tanács) az NMHH által működtetett és szakmailag független vitarendezési testület, e § a Tanács működésére, összetételére vonatkozó szabályokat tartalmazza.

A Tanács az Elnök által kinevezett elnökből és NMHH rendeletben meghatározott számú tagból áll, akiket e rendeletben meghatározott, digitális szolgáltatásokkal összefüggő tevékenységet végző szervezetek jelölnek. A jelöltek közül az Elnök nevezi ki a tagokat. Az előírt időtartamú szakmai tapasztalaton túlmenően, a testületi alkalmasság minimum feltétele a jogi végzettség, további feltételek pedig NMHH rendeletben írhatók elő.

Az elnök, valamint a tagok megbízatása – igazodva a Rendelet 21. cikkében meghatározott maximalizált időtartamhoz – 5 évre szól.

21. §

A Rendelet 9. és 10. cikke lehetővé teszi a bíróságok vagy közigazgatási hatóságok számára, hogy jogellenes tartalom eltávolítása érdekében, vagy információszolgáltatásra vonatkozóan végzéseket bocsássonak ki a Rendelet hatálya alá tartozó közvetítő szolgáltatók vonatkozásában. A Rendelet 9. cikk (3) bekezdése, valamint 10. cikk (3) bekezdése előírja a végzést kibocsátó hatóságok számára, hogy ezen végzéseiket a közvetítő szolgáltatótól a végzés végrehajtására vonatkozóan kapott információkkal együtt továbbítsák a kibocsátó hatóság szerinti tagállam digitális szolgáltatási koordinátorának. E § ezen kötelezettséggel összefüggésben rögzíti, hogy az NMHH rendeletben meghatározott módon és formában kell a végzéseket továbbítani az Elnök, mint digitális szolgáltatási koordinátor számára.

22. §

E § tartalmazza a törvény végrehajtásához szükséges részletszabályok megalkotására vonatkozó felhatalmazásokat az Elnök számára.

23. §

Hatályba léptető rendelkezés.

24. §

Sarkalatosági záradék.

25. §

Jogharmonizációs klauzula.

26. §

A szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény módosítása az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény (a továbbiakban: Ekertv.) fogalomrendszerének pontosítására tekintettel.

27. §

Az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény (a továbbiakban: Ekertv.) fogalom meghatározásainak módosítása.

28. §

A jogérvényesítési rendszer hatékonyságának növelése érdekében a törvényjavaslat rögzíti, hogy a Gyermekvédelmi Internet-kerekasztal a bejelentés alapján tájékoztatja a bejelentőt az Online Platform Vitarendező Tanácsnál indítható eljárás lehetőségéről, ha a bejelentés az törvény hatálya alá tartozó szolgáltatással kapcsolatos.

29. §

A közvetítő szolgáltató mentesülését szabályozza az általa nyújtott szolgáltatás keretében az információ hozzáférhetővé tételével okozott kárért való felelősség alól.

30. §

A videómegosztóplatform-szolgáltatások piacának gyors változásai miatt és annak érdekében, hogy a nyilvántartás a valóságnak megfelelő adatokat tartalmazzon, indokolt a törlési indokként szereplő időszak megjelölése. Emellett indokolt a videómegosztóplatform-szolgáltatások korábbi törlési eseteinek kiegészítése is, megteremtve a törlés jogalapját esetleges szolgáltatói megszűnés esetére.

31-32. §

Szövegpontosító, jogtechnikai módosítások.

33. §

Az Mttv. módosítása a digitális szolgáltatási koordinátorként kijelölt Elnök önálló hatáskörből eredő feladatokat önállóan látja el.

34. §

A Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításával rögzítésre kerül, hogy a Hatóság Elnöke felügyeleti díjat állapíthat meg.

35. §

A kiberbiztonsági tanúsításról és a kiberbiztonsági felügyeletről szóló 2023. évi XXIII. törvény módosítása az Ekertv. fogalomrendszerének pontosítására tekintettel.